

ΑΦΙΕΡΩΝΕΤΑΙ

Με ξέχωρη, ευγνωμοσύνη και θαυμασμό σ' αυτούς που πίστεψαν σ' ένα όραμα και θέλησαν να του δώσουν σάρκα και οστά. Σ' αυτούς, που κατάφεραν να μεριάσουν τα τριβόλια των δυσκολιών με την ακατανίκητη ΘΕΛΗΣΗ. Σ' αυτούς, που έκαναν πέρα τα σύννεφα και την καταχνιά της αβεβαιότητας. Σ' αυτούς, που με το αιθέριο γλυκοφώς της αυγής, με το πρώτο τεύχος της μικρής αλλά δυναμικής εφημερίδας «Βήρα», γέμισαν τους αναγνώστες χαμόγελα, προμηνύματα ελπίδας για συνέχιση της ιστορίας της πατρώας γης.

Η ΒΗΡΑ

Γράφτηκαν τεύχη εκατό,
στης γης φτάσαν τα πλάτη.
Θύμησες έφεραν παλιές
κρυμμένες, σκονισμένες
στα τρίςβαθα του είναι μας,
σε μια πτυχή του νου μας.
Του χρόνου η ομίχλη μάζεψε
τα πέπλα τα θολά της
κι εικόνες ολοκάθαρες
παρέλασαν εμπρός μας.
Της όρασης η αίσθηση
αχόρταγα ρουφούσε,
παιχνίδια έπαιζε τρελλά
με της καρδιάς τους χτύπους
και συναισθήματα άπειρα
γέμιζαν την ψυχή μας
και η πρωτινή, αλλοτινή
παιδιάστικη χαρά μας
χείμμαρος ασταμάτητος
γέμιζε την καρδιά μας.
Θολώνανε τα μάτια μας
σε πένθιμες ειδήσεις,
ανθρώπων που αγαπούσαμε
και πάψαν νάν' μαζί μας.

Πλημμύριζε από χαρά
αληθινή η καρδιά μας
μ' αυτά που μεσ' τον κόσμο μας
λογίζονται σπουδαία.
Γελούσαμε με δάκρυα
με τα παθήματά μας
και τη θρακιώτικη όμορφη
τη γλώσσα τη δικιά μας.
Για μένα η επαφή αυτή
στην ξένη τούτη χώρα,
στη μακρινή αυτή τη γη,
που μ' έφερε η μοίρα,
ήταν σωτήρια γλυκιά,
γέμιζε την ψυχή μου,
έδιωχνε κάθε θλίψη μου,
ξαστέρωνε το νου μου.
Τι να πρωτοσκεφτεί κανείς
και τι να επαινέσει;
Τα λόγια δε λεν τίποτα
στην προσφορά ετούτη!
Ολόθερμες στέλνω ευχές
σ' όλους τους πρωτεργάτες
και σ' όλους που με όρεξη
θ' αδράξουν τη σκυτάλη.

Γιατί θαρρώ πως όλων μας
είναι ιερό καθήκον
τον πλούτο της κληρονομιάς
που αφήσαν οι δικοί μας,

να τα φυλάξουμε καλά
τα ήθη κι έθιμά μας
και να τα μεταδώσουμε
στις γενεές που θα 'ρθουν.

Τζούλια Καραδέδου Πατριανάκου